

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De resurrectio[n]e v[n]iversa]li. ser. xv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

De Fide

esurient et sicut et petent et non dabit eis
Exemplum habet de diuitie epulose: quia iam sunt
mille quadringenti anni et plus quam petijt gut
tam aque et nunquam habuit nec in eternum habet
bebit. Lu. xvi. Jo. die. Esa. et loquitur dominus per
os eius damnatis siue peccatoribus. Pro eo quod
vocat et non respondit, locutus sum et non
audistis: et faciebat malum in oculis vestris:
et quod nolui elegistis: propter hoc dicit dominus deus.
Ecce serui mei comedent et vos esurietis. Ecce
serui mei lerabunt: vos autem confundemini
et cetera. Esa. lvi. ps. Satiabor: cum apparuerit
gloria tua. Nota quod Nicolaus de lyra super illud
verbum Gen. j. Creauit deus cetera grandia de
quod hebrei dicunt hic quod istud genus piscium est
incredibilis magnitudinis propter quod si mul
tiplicata fuissent indiuidua destructa fu
isset seculum: quia mare non esset nauigabile: nec
alii pisces possent stare in mari. Jo. postquam
deus creauerat hanc speciem in sexu masculi
lino et feminino occidit femellam ne multipli
carent indiuidua: et reseruat eam iustis ad
comedendum in futuro seculo. Et quod patris ius
deos cecidisse in errore saraceno quod bitu
dine future vite ponunt in delectationibus
corporalibus ciborum et venereorum. Quod non solum
apud catholicos absurdum reputatur: sed etiam
apud gentes philosophos: quod beatitudinem
ponunt in operibus intellectiue partis: afferentes
vitam voluptuosam esse vitam porcorum:
vnde patris in j. Ethic. Propter quod beatitudo non
ibi est ponenda: cum felicitas nullo modo perti
near ad brutam animalia: sed solum ad intellectu
alem et rationalem creaturam: propter quod theologi
bene ponunt beatitudinem in visione et fructu
ipsius dei. et ab hac beatitudine anime post resur
rectionem fiet redundancia ad corpus per quam
fiet gloriosum per vires corporis: inter quas
ponit impassibilitatem. et per consequens resurre
ctio erit ad vitam immortalem: operibus nutritiue
et generatiue non indigentem. Et ad hoc sunt
auctoritates clarissime noui testamenti. Scilicet
quod non recipiunt a iudeis: ad hoc potest adduci
auctoritas prophete dicentis: Satiabor cum
apparuerit et cetera: quod ex beatitudine anime fiet talis
redundancia ad corpus: quod satiabit hominis ap
petitum. Ad hoc autem facit exemplum Moyse quod
existens in monte cum domino. xl. diebus et xl. no
ctibus non comedit: neque bibit: consortio tantum
domini satiatus. Et multo minus in statu fu
ture beatitudinis visus ciborum est ponendus.

Hec Nicolaus de lyra. Si tibi videbitur
poteris propter prolixitatem sermonis delectari
quere hoc quod dicitur de Nicolaus de lyra.

De resurrectione vniuersali. Sermo. xv.

Fides tua te

saluum fecit. Lu. xviij. Supra ser
mone primo visum est de quibus
articulo fidei priuente ad diuinitatem: vires
de glorificatione anime. Hodo sequitur vide
re de sexto articulo diuinitatis. scilicet de glori
ficatione corporum. De qua dicit symbolum apo
stolicum. Carnis resurrectionem. Erat autem
ca hunc articulum triplex consideratio. Primo
vtrum resurrectio sit futura. Secundo quomodo.
Tertio qualis. Et de quibus potest fieri vni
sermo: sed tantum de duobus consideratis pro
dicabimur hodie vni sermonem: et cras alium.
Salutem virgo etc. Pro fundamento ser
monis quod est de resurrectione vniuersali: ost
tetur de resurrectioe theologice quibus.
Queritur. Vtrum omnes resurgent in
eisdem locis in quibus fuerunt sepulti. Ar
guitur quod non. resurrectio erit a morte: sed motus
magis de prope respicit locum mortis quam se
pulture. Resurgent in locis in quibus de
cesserunt. In oppositum. Ezechiel xxxvij.
Ego aperiam tumulos vestros: et educam vos
de sepulchris vestris ipse meus ergo omnes
resurgent in locis in quibus fuerunt sepulti. et
sic questio manet pro vtriusque parte dubia.
Ad questionem respondendum est secundum Rich.
lij. sententiam. dist. xliij. arti. vj. q. iij. quod mortui
resurgent in illis locis in quibus temporales
surrectionis erit pars principalior corporis
siue ibi a principio fuerunt sepulta eorum
corpora siue non: aut illo tempore contingat alii
cuius corporis partes eque principales esse
in pluribus locis: ut prope quia medietas
capitis et medietas corporis et medietas ois
alioz membrorum in vno loco: et alie me
dietetas in alio: et sine eque distantes a loco
co mortis et loco iudicij: tunc cum non sit
ratio quare magis resurgat in vno loco quam
istorum in alio. Dicenda est: quod rationabiliter
est quod resurgat in illo loco in quo dicitur
surgere voluerit. Et ad argumentum dicitur
quod resurrectio non tantum erit a morte sed

etiam ab incineratione: que incineratio respicit locum sepulture: et hec est fides nostra. de qua sic sermo iuxta verba passumpra. fides tua te. Pro introductione materie predicande est notandum: quod vera coelutio est in sancta theologia per fidem catholicam apud probata: quod omnes homines mundi qui fuerunt sunt et erunt: sive boni sive mali cuiuscumque secte: conditionis vel status: aut etatis fuerunt: resurgent in nouissimo die cum corporibus propriis. Hoc probatur ratione: et auctoritate. Ratio autem qua dupliciter adhibenda. Prima sumit ex parte diuine iustitie. Secunda ex parte diuine sapientie. Tertia ex parte diuine clemencie. Quarta ex parte humane aie.

Prima ratio sumit ex parte diuine iustitie et est ista. Ad iustitiam diuinam pertinet quod iuste premietur vel puniat quod meruit vel peccauit. plal. Duo hec audiuit: quod potestas dei est ad puniendum malos. Et tibi dicit misericordias: sed ad premiandum bonos: quod tu reddes unicuique iuxta opera sua. In hac autem vita: quod actioes: (ut ait philosophus) sunt suppositio: neque anima sola: neque corpus solus: sed homo et anima et corpore compositus peccat vel meretur: quod debet totum homini secundum animam et corpus premiari vel puniri. Manifestum est autem quod in hac vita homines premiari vltime felicitatis: sed non possunt. Multo magis etiam nec iustitia in hac vita premiari: imo contra: iuxta illud Job. xxi. Impij viuunt: et sublimati sunt fortitatis diuitijs etc. Ad idem. Hier. xij. Iustus quidem tuus dicitur etc. Vide super sermone. viij. pre. j. Et sic fit retributio bonis et malis: necessario est iterata aie et corporis ponere coniunctionem. Vbi homo in corpore et anima premiari et puniri possit. Et firma tur hec ratio auctoritate apostoli dicentis. Quis nos manifestari oportet ante tribunal christi: ut referat unusquisque propria sui corporis purgationem: sive bonum sive malum. ij. Cor. v.

Secunda ratio est ex parte diuine sapientie: ad quam pertinet omnia ordinare: et nihil inordinatum relinquere. Manifestum est autem quod omnis pars extra suum totum existens: est inordinata. partes autem hominis sunt anima et corpus: quod ab invicem separate inordinare manent secundum naturam: oportet ergo dicere quod sapientia dei que omnia ordinat et disponit: secundum illud Sap. viij. Sapientia attingit a fine usque ad finem

fortiter et disponit omnia suauiter: coniungat iterum animam corpori: ut natura ordinetur. Et confirmat ratio: est enim contra naturam animam esse absque corpore: cum sit secundum essentiam suam corporis forma. Cum igitur anima sit immortalis (ut supra ostensum est) remanet quod sit resumptura corpus suum immortale: quod erit in resurrectione vniuersali. Nam nihil quod dem contra naturam potest esse perpetuum. non igitur perpetua erit anima absque corpore. ergo resumer quandoque corpus. Et hoc ponit beatus Thomas in. iij. contra gentiles. c. lxxij. Vnde apostolus. i. Cor. xv. Oportet corruptibile hoc induere incorruptionem: et mortale hoc induere immortalitatem. Tertia ratio sumit ex parte diuine clemencie. Nam per christum liberati sumus ab omnibus his que per peccatum primi hominis incurrimus: et multo magis: quod potentior est gratia christi ad liberandum: quam peccatum Adae ad destruendum sive ad inficiendum: ut probatur apostolus Ro. v. Si enim unius de licito multum mortui sumus: multo magis gratia dei et donum in gloria unius hominis Iesu christi in plures abundauit. Peccante autem primo homine: non solum in nos peccatum deriuatum est: sed etiam mors que est pena peccati: secundum illud Ro. v. Per unum hominem peccatum intravit in mundum. et per peccatum mors: necessarium est ergo quod per christum ab utroque liberemur: a culpa. scilicet a morte. Vnde ibidem dicit apostolus. Si vnus delicto mors regnauit per unum: multo magis abundantia gratie et donatiois: et iustitie accipientes: in vita regnabunt per unum Iesum christum. Et idem apostolus. i. Cor. xv. Vbi resurrexit a mortuis primitie dormientium: quoniam quidem per hominem mors: et per hominem resurrectio mortuorum. Effectum autem mortis christi: quod ad remissionem culpe persequimur in sacramentis: quod sacramenta in virtute passionis christi operantur. effectum autem resurrectionis christi: quantum ad liberationem a morte in fine seculi consequemur. Est igitur de necessitate fidei credere resurrectionem mortuorum futuram esse: secundum beatum Thomas in. iij. contra gentes. c. lxxv. in principio.

Quarta ratio sumit ex parte ipsius anime humane. Naturale enim desiderium quod a natura non frustra placatum est oportet impleri: quod nihil natura frustra instituit. Naturale autem est hominis desiderium ad felicitatem tendere. Vnde Boetius in. iij. de consolatione. Omnis mortalium cura quam multiplicium

studior labor exerceat, diuerso qdē calle p/cedit: ad vnu tñ bñitudinis finē nīcī pue-
nīre. Itē ibidē. Naturalitē mentib; hoīm
veri boni est inserta cupiditas. Felicitas
autē vltima ē hominis pfectio. Quicūq; igit
deest aliqd ad pfectionē mundū h; felicitate
ē pfecta: q; nodū est? desiderū totalitē qe/
ratur. Un; z Boe. dicit: q; bñtudo ē status
oīm bonoz aggregatiōe pfecta. De impi/
fectū naturāl; pfectionē cupit. Aia autē a
corpe separata: Quis sit bñā p del; yllione et
fruitionē nībīlomin; est aliq; mō impfecta
sic oīs ps extra suū totū existens. Aia em
est ps hūane nature naturāl;. Un; sp; desi/
derat naturāl; aia vniū corpi. Un; z Joā.
in Apoc. dicit: q; Subr; altare dei scī cla/
mant: vindica sanguinē nr̄m q; effusus est
zē. Et Apoc. vj. Vtq; q; dñe sc̄tus z yer?
nō iudicas z vindicas sanguinē nr̄m: de
his q; habitāt in tra: Sup; q; retru; de Glo.
Dō aie sc̄toz sūt existeres subr; i. in mī/
norū dignitate q; sint future. Un; z Aug.
xij. sup; Gen. ad tram: cū quēssit: vtrū spī/
ritib; defunctorū sine corpib; possit sūma
bñtudo illa preber;: Rñ det: q; nō sic p̄t
videre incōmūrabīlē subam yr scī angeli
vidēt: sine alia latente cā. siue tdo q; est in
eis natural; qdā appetit; corpi; administrā/
dī. Igit; necessaria ē corpi; resumptio ad
pfecta bñitudinē adipsēcendā. Natura di/
co: nō qdē essentialit;: s; de bñ esse. Confir/
mat autē hec rō auctoritate aplī dicēt;. Et
pceptatio creature reuelationē filioz dei
expectat. Q; z supra. Ipsa creatura libe/
rat a seruitute corruptiois in libertatē glo/
rie filioz dei. Sc̄m; em q; oīs creatura i/
gemiscit z prurit vsq; adhuc Ro. viij. Pr;
grōne z auctoritate, q; resurrectio corpi;
sit futura. Et pfirmat ēr auctitate vteeris
testamētī. Un; Job. xix. Scio inq; q; redē
ptor; me; viuit: z in nouissimo die d; terra
surrectur; sum: z in car. m. vi. sal. m. quem
vsalūm e. i. z nō a. z oculi m. p̄spec. sūt. Itē
pfirmat ipsa p̄tate diuina. Nota q; sādū/
teī accesserūt ad Iesuz negātes resurrecti/
onē de muliere q; habuit. vj. viros zē. q̄i
volētes resurrectiōnē ad incōueniēs redu/
cere: sic legit; Matth. xxij. Et Lu. xx. Dic/
hīstoriā z rñsionē ch̄ri. Ad predicta adde/
qd; notat b. Lho. m. iij. z gen. c. lxxix. vbi
agit; q; p; ch̄m resurrectio sit futura. Dō

videam? quō illa gñālis resurrectio fied
Inueni hoc in qdā auctitate illius magni
doctoz q; studuit in studio sc̄tissime trinit/
tat;. I. Iesu ch̄ri in q; ipse dñs ponit modū
z practica resurrectiōis dñi dicēt;. Polli/
te mirari hoc, s; opus resurrectiōis: q; vīt
hoza in qua. o. q; in mo. sūt audi. vo. si. dei.
Et pce. q; bo. fe. in re. vi. q; po ma. ege. i. re.
lu. Joā. v. vbi dñs ponit clausulas in q; v;
ostendit q; illa generalis resurrectio habe/
bit sex pditiones: videlicet.
Pr̄a q; erit p̄uosa: ibi. nolite mirari b.
Seda q; erit subitosa: ibi. venit hoza.
Tertia q; erit copiosa: ibi. In q; o. q; in
Quarta q; erit timo (monumentis sūt
rosa: ibi. Audiet; vo. si. dei.
Quinta q; erit glōsa. Et p̄oce. q; bo.
Sexta q; erit dolorosa. fe. in re. vi.
ibi. Qui vero ma. ege. in re. ii.
Dico primo: q; resurrectio vniuersalis
erit p̄uosa: q; res tanto est p̄uosa: z ex/
cellentior: q̄nto ab excellentiori p̄tate z pot/
tentia pcedit. Maior ar; ē potētia z vīr;
dei incōpabilē q; potētia nature: z iō reb;
surrectio illa erit p̄uosa: oī potētia natu/
rali: q; nō fiet p; naturā; nec; vīr; e; alicui;
creature: sed solū p̄tate dei. Iō die prima
clausula. Nolite mirari b;: q; dicat. si hoc
resurrectio mortuoz fieret p; naturā; vel
p̄tationē; vel vīrtute elementoz; h; esset
mirandū; imo nec credendū. Et iō philo/
sophi pagani nō credebāt resurrectiōnem
corpi;
z vt ponit Aug. xij. de ci. dei. c. xij.
Nā vīrtute nature fieri nō pōt;: yr corpi;
corruptum idē numero reparat;: q; nō est
regressus a pura priuatiōe ad habitū. Na/
tura em; semp; p; formam aliquā operatur
quod autē habet formā tam est. Un; seipm;
nihil tam generare pōt;: sed generat aliqd
aliud fm; specīe simile. Cū vero corruptū
est; formam amittit; que poterat esse p̄inci/
piū actionis. z ideo operatione nature
quod corruptum est idē numero reparari
nō potest. De; ergo est ille q; corpi; mo/
tua eadem numero reparabit. Et ideo nō
est mirandū; quia si deus creauit omnia ex
nībilo quod maius est. qd; mirum si corpi;
ra corrupta reparare potest quod mīr;
q; p̄supponit materiā: Iō de b; nō mira/
bat sanctus Job. v. Scio em; q; redēptor;
me; zē. Job. xix. Un; s. Nota Redēptor;

me. i. Chis: qz tpe Job. viuebat in qtuor
 deus. Ego ipe z no alius. s. ho qz idem ho
 uiuero qz iuz ero tuc: sed phi attendetes ad
 pncipia phie qz in virtute nature fundat:
 mirabant de resurrectione: adeo qz no pore
 rant credere. Un legif Act. xvij. qz cum
 Paulus iusserit arthenas z ibi pdicaret: phi
 ipm libeter audierunt pdicantē de articulis
 fidei: vix quo pdicauit eis articulu resurre
 ctionis. Un em pd. cauit eis hunc articulu
 lu admirantes dixerit a dimuē. Quid vult
 seminuerit? hic dicere: Alij dicebat. No
 uoz demontoz videt hic annūciator esse:
 qz Iesum z resurrectionē annūciabat eis
 Hora Seminuerit? qz pdicabat Pau
 lus simpliciter fidei: z no curabat de rōtibz
 phis: nec de ornatu verborz: sicut ipe de
 i. Cor. ij. Sermo meus z pdicatio mea non
 in pualibilibz humane sapiētie vbiis: sed
 in ostensione spūs z virtutis: vt fides nra
 no sit in sapientia hoim: sed in virtute dei.
 Et idō phi illi murmurādo ptra Pauluz
 dicebat. Quid vult seminator verborz: qz
 ipi attribuebant causis naturalibz: z dice
 bant. Natura no pot hoc facere: qz no fieri.
 Sed no valet argumtu. Sicut dicere. ista
 ancilla no pot hoc: qz nec rex: qz natura no
 est nisi ancilla dei. Iō apls de phis dicit.
 Euanerit in cogitationibz suis: z obscu
 ratū est insipies cor eoz. Dicetes em se eē
 sapiētes: stulti facti sūt. Ro. j. Hora hic qz
 Paulus conuertit Dionysiu artopagi. Dic
 modū de ara cōsecrata. Ignoro deo: z de
 resurrectione cuius idā mortui zc. Vel mellus
 de illuminatione ceet: vt habet in legēda bri
 Dionysij. Inuenit tñ qz quidā phi plato
 nica poluerit eadē tpatū rez volumia re
 pleri pture nature: sic vbi gra. sicut in isto
 seculo Plato phs in vrbe atheniensiu: z in
 eadē scbola qz Academia dicta est discipu
 los docuit: ita p innumerabilia retro secula
 mlis qdē plures in crualtis: sed tñ certis. s.
 triginta sex milibz annis: z auduit. idē pla
 tor eadē ciuitas. z eadē scbola: idēqz disci
 puli reperit: z p innumerabilia demū secula
 repetitū sūt: vt Aug. introducit. xij. de ci.
 dei. c. xiiij. ybi Aug. postqz retulit pdictā
 falsam positionē: sic ait. Absit vt nos ista
 credam? Sed em chis mortui est p pctis
 nis: surgēs autē a mortuis iā no morit z
 moris: et vltra no vniabit: z nos post resur

rectionē sp cū dño erim? Cui mō dicim?
 qd facer admonet. ps. Tu dñe tua. nos: z
 custodies nos a ge. hac ieternū. Satis autē
 istis existimo cōuenire qd loqf. Incirculū
 tu impy ambulat. Non qz p circulos qz
 opmānt eoz vita est recursura: sed qz mō
 talis est erroris via. i. falsa doctrina. Dec
 Aug. Un ibidē. Aug. dr qz quidā referre
 volūt ad pbandū hunc errozē illud qd dr.
 Eccl. j. Quid est qd fuit: spm qd futu
 rū est. Quid est qd factū est: spm qd futu
 rā ctenū est. Nihil sub sole nouuz: nec valet
 qd dicere. Ecce hic recens est. Iā em p
 cessit in seclis q fuerūt ante nos. S. yr de
 b. Tho. in. iij. p gentil. c. lxxij. ybi agit qz
 hoies resurgēt immortales. Predicā sūt er
 ronea: nec est intelligēdū qd sup dicit ser
 ptura. Eccl. j. qñ eadē numero p gñatio
 nes varias reperant: sed ista spē sic z gra
 na semināf z corrupunt: z eadē spē sur
 gūt z nascunt no eadē numero: vt Aug. ibidē
 soluit. Et Arist. in fine d. gnatione: h ipm
 docuit: ptra pdictā seclā loquēs: fm bñm
 Tho. Quidā autē pba pdicta. Eccl. j. sic
 intellexerūt tanqz in pdestinatione dei iam
 facta fuisse oia. sapiēs ille voluisset intelli
 gi. z iō nihil recēs esse sub sole sic Aug. re
 fert. xij. de ciui. dei. c. xiiij. Sic qz pture na
 ture impossibile est: qz eadē nūero reputā
 tur: sed pture dei sic: sic in resurrectione vni
 uersali ptinget. Ex qz apparz qz resurrectio
 illa erit ptra. Et sic ptra pūmū. Igit no
 lite mirari hoc. S. Secdo dico qz resurre
 ctio vniuersalis erit subitola. In hac vita
 indigem? mlis annis anteqz sum? pfecti
 viri: sed tñ in pūcto resurgem? in pfectos
 viros. iō dr. Venit hora. Non dicit venit
 annus? vel septimana vel dies: sed venit ho
 ra: qz est minor pars tpe qz vrimur ad lo
 quendū cōiter: qz in illa hora in q mortui
 audient vocē illā. d. surgite mortui z veni
 te ad iudiciū: no oportebit eos excitari de
 vno in vnu: sed subitō oēs resurgēt. Un
 dr apls. Ecce mysteriū vobis dico. Qēs
 quidē resurgem? sed non oīes imutabi
 mur: in momēto in actu oclī in nouissima
 tuba. j. Cor. xiiij. Immutabimur Glo. in
 immortalitate glosam. Sed ptra. j. The
 tū. Mortui qz in chzo sūt resurgēt pmi. qz
 in resurrectione eoz erit pōrtas z posse
 riontas resurgentiū. Rū. f. m. b. Tho. sup

De fide

illo tex. vbi reprobatz qbusda opinionibz dicit sic Aplos no ponit hic ordine resurre-
ctiois ad resurrectione: s; ordine ad raptu
ylocutus. Na pmo veniete vno moiet
q inueniet viui. z tuc statim cu illis q pri
us mortui fuerat resurgentes reperent in
nubibz zc. vt Aplos hic dr. hec b. Tho. Ut
de sup hunc tex. Rico. d. lira. q dicit q ista
posterioritas z portitas non pot referri ad
actu resurgētis. Na omnes resurgēt in eode
instāti: vt. s. dictū est. Nec pot hic accipi
portitas dignitat: q; ptes veterz testame-
ti in resurrectione no erunt digniores aplis
q erūt assessores iudic: fm illd Bar. xix
Sedebitis z vos zc. Prophea d'ypse q
ista portitas z posterioritas sit referēda ad
quietē in chio p bonā mentē: sic iungendo
fram. Mortui q in chio sunt. i. qescūt et
fide moriūt: pmi respectu nri q adhuc vi-
uim: resurgēt cū posteris. Deinde no s q
vium: supple qescētes in chio i eius fide
mouēdo. s; raptemur cū illis tam resuscit
rati cū ipis obuta chio veniēti ad iudiciū
In aera: vbi pferet sniam iudicij sup valle
Josaphat zc. Nota p declaratiōe dicti te-
xtus apli. s. Ego mysteriū vobis dico zc.
i. Cor. xv. q sunt tria pōderāda in resurre-
ctione vli. Prīmū pgregatio ossium seu
cinerū vel mebroz: z hoc fiet in tpe misse-
rio angeloz: q; ibi erit motus corpālis qui
non pot fieri in instanti. De h dicit aplos
q fiet in momēto: qd est pars tps licz bre-
uissima. Scdm erit informatio seu infu-
sio animaz in corps. Et illa fiet in instanti.
Ideo dr Aplos. In ictu oculi. i. in instanti.
Quā fiet. Rūder. In nouissima tuba: que
est illa vox terribilis. Surgite mortui zc
vt dicā infra in. ij. pre. z tuc oēs mortui re-
surgēt ad modū filij qn exiit de ventre ma-
tris. vñ Esa. vlt. Quis audiuit vnq tale:
z qd vidit huc sile. Nūqd parturiet terra
in die vna aur periet gens sil. Non partu-
riet terra. Prop hoc terra dicit mat nra:
q; tenet oēs in ventre tam mortuos q; vi-
uētes z nascituros. Prīmū filij eius fuit
Adam: q; formatus fuit de limo terre. z
sic zc. Dic de hūcūq statu hoim: q; oēs de
terra formati sūt: ideo dr: hō ab humo. Jo
Eccl. xl. Occupatio māg creatā ē in oibz
hoibz: z iugū graue sup filios Adā a die
exiit de ventre mris. coz. vltq; in die sepul-

ture in matrē eoz. Jo Job. j. And' egres-
sus sum de utero mris mee. nudus reuer-
tar illuc. Terra q; in die iudicij pariet oēs
mortuos in similitudine mris zc. Sed disse-
rentia tñ erit. Prīmū mlier qn parit clau-
mat multū z dr mltā vba: z tñ non parit:
nisi vñū y' duos filios. Terra aut ad vñā
vocē tube pariet pluzq; mille milia in vna
ventrata. Et q; possēt nuerare. Itē mlier
parit vñū filiū paruulū que postea nutrit
cū labore: sed terra tñ pariet oēs filios o-
ratis. xxx. vel. xxxiij. annoz. In tali ci era-
te Adam fuit format' z ibi resurrexit.
Vñ etiā pueri in utero mris mortui i tali
erate resurgēt. Auctoitas. Ipe dedit qd
dā aplos qdā aut pphas. Alios qo euan-
gelistas. Et. j. Donec occurrat' oēs in
vnicatē fidei: z agnitōis filij dei in vñā
pfectū: in mensura etatis plenitudis chū.
Ephe. iij. Nec ppter h erūt alia corps licz
sunt alia accidentia. Na mutatio accidentiū
nō mutat substantiam corpis: sicut pars in eo q
crecit in magna qntitate: cū tamē qn erit
uit de utero matris erat valde parvus. sic z
in ifirmo postq; fact' est sanus zc. Est tñ
notandū q licz oēs resurgēt in eadē erate:
tñ nō in eadē statura: sed in illa statura q
liber resurgēt: ad quā natura si impedita
nō fuisset hūcūq tpe pduisset. De q vide
Aug. xxij. de ciui. dei. c. xiiij. z sequēt. Itē
oēs resurgēt in sexu ppio. Vñ Aug. vbi
sup. c. xvij. Delius mibi sapere vident q
vtrūq; sexus resurrecturū esse nō dubitāt.
nō em libido ibi erit: q; pfusionis est causa
Na pūitq; peccassent nudi erāt: z non cō-
fundebant vir et femina. Corpibz q; illis
virta detrahent' natura seruabit. Non est
autē inritū sexus femine: sed natura. De
Aug. Tertia pōditio resurrectionis erit:
q; resurrectio erit copiosa: q; oīs creatu-
ra hūana resurgēt: siue bona siue mala: cu-
iulcūq; secte fuerit. Ideo dicit terra clau-
sula. Oēs q; in monumentis sunt zc. Resur-
surgent. Sed ptra ps. j. Non resurgēt im-
pij in iudicio: neq; peccatores in pōtū iu-
stoz. Sed fm Glo. pot' intelligi ille textus
de duplici resurrectione. scilicet z corpore.
Que em sunt resurrectiones. Vna ante in
presenti qua resurgit a petis. de q; Aplos
Ephe. v. Surge q; dormis: exurge a motu
tuis z illuminabit te chūs. Altera corpore

in futuro. Potest ergo ille tertus intelligi de pma resurrectione anime: ideo dr. No resurgunt impij in iudicio pma resurrectione qd est in fide. i. a peris: et hoc in iudicio. s. vt se iudicet et acculent penitendo et cōfiteudo pccā. Nec pec. in concil. iustoz. Glo. vt voluntate dei suis pferant voluntarib: qd est pñtum iustoz. Vel aliter littera. In concilio. in pccōdi multitudi iustoz. Et est idem sensus cū prior: et accipit eosdē peccatores et impios. Scdo modo intelligit de resurrectione corpis in iudicio futuro. Et sic iterum dupliciter intelligit. Vno modo. Non resurgēt impij in iudicio. s. vt iudicent: neq; peccatores in concil. iustoz. i. in iudicio: quod concilium dicit: et sic pro eodem accipimus impios et peccatores. Alio modo vt alios accipiamus impios: alios peccatores. Nam vt dicit Glo. impii sunt infideles/idolatre/apostate qd cū resurgēt nō iudicabunt: qz iam iudicati sunt. Jo. ij. Qui nō credit: iam iudicatus est. Peccatores sunt falsi chriani qd non resurgēt. s. vt iudicent: sed iudicabunt tantū. Vñ nota s; Glo. quattuor ordines in iudicio erunt. Alij nāq; erunt qui iudicabunt et non iudicabunt: vt apli et alij pfectissimi. Alij qd nec iudicabunt nec iudicabunt: quia iam iudicati sunt. sententia em dānationis eoz toti eccleie nota est: vt infideles. Alij iudicabunt et saluabūt: vt inchoerit boni. Alij iudicabunt et dānabunt: vt medicrit mali: s; Glo. Resurgēt omnes mortui. et erit qui viui reperient mortem. Sed pōt hic qri qd beati et dānati resurgēt: iam hic sup pbatuz est: sed de pueris qd in originali tantuz mortui sunt: ad quid resurgēt: Non quidē ad bñitudinē nec ad dānationē: sed duplici resurgētione. Primo ad habendū naturā pfectaz. Pertinet em ad sapientiā dei pficere naturā: vt sup dicitur est in introitu. Scdo rōne ad accusandū parētes vñ illos quoz effectus mortui sunt ipsi sine baptismo. Dic pccatice: sicut scripsi in smōtib de peccatib in genere articulo. ij. ser. iij. vbi agit de morte qd est pena originalis pei. in fine sermonis. Sed circa pdicta diceret aliquis. Vñ sunt mortui quoz corpa nūq; fuerunt in monumentis: quia fuerūt a bestijs deuorati/vel submersi/vel cōbusti. chris autē dicit qd illi qd in monumentis sunt: s;

quid erit de alijs rē. Pro declaratione notandū: qd impossibile est aliquē mori/ qd cū qd modo quin sepeliat in aliquo monumento. Vñ nota qd deus fecit quattuor monumenta generalia p corpib; humanis generadīs et sepeliendīs: et nullus est hō qui in aliquo istoz nō sepeliat. Ista quattuor monumenta sunt quattuor elementa: terra/ aqua/ aer/ et ignis. Terra est monumentuz cōmune: sed nobili; monumentū est aqua: Acet nō sit pfectuz: qz illi qui sepeliunt in aqua cōmēdunt a piscibus: sed qui in terra a vermib; et serpentib;. Adhuc nobili; est monumentū aer: in quo sepeliunt suspēsi: qz comedunt ab auib;. Alij sepeliuntur in igne s; cōburunt. Qui autē comeduntur a bestijs/ tandē oportet qd resoluantur in elementa ex quib; fuerunt cōpositi. Nullus ergo est qui in aliquo istoz monumentoz nō sepeliatur vñ in omib;. Qd autē elementa dicant monumenta pbat auctoritate: in ps. Audite hec oēs gentes. Et post Sepulchra eoz. s. hominū: domus illorū in eternū. Nota. In eternū. Nec monumenta ppli/ nec regum/ nec chri durabunt in eternū: quia ignis cōflagrationis destruet omnia. ergo necessario auctoritas intelligit de elementis: qz nullū aliud monumentuz in eternū durabit. Et de ist; elementis loq; chris: qñ dicit. Qēs qd in monumentis sūt.

¶ Quarta pditio rē. qz erit timorosa resurrectio siue formidolosa. Ad oñdit euz dr. Audiet vo. si. dei. Quidā docto. dicit qd erit illa vox chri. Ad pbat in p̄bis pdictis. Quidā pō dnt qd erit vox Michael archangeli. Et vtrūq; est verū. Vñ em p̄ eo clamat: vox ei; est qdē vox sua misterialit et executiue: s; est vox reg; iudēt; impatiue. Sic i pposito rē. Jo qñq; dr illa vox vox filij di. qñq; vero dr vox Michaelis archangeli: vt h; i. The. iij. Ipse dñs i iustū et in voce archangeli: et in tuba dei dēscendet de celo/ et mortui qd in chro sunt resurgēt pmi rē. Dic pccatice. Michael s; ad iustū chri clamabit ad quattuor pres mōi. s. orientē/ occidentē rē. altissima voce dēcedo. Surgite mortui venite ad iudiciū. Tunc subito et in instanti oēs aie qd sūt in p̄dis: i purgatorio: et in inferno: et in limbo pueroz induet corpa sua. ps. Ecce da. v. sue vo. s. Qd terribilis vox erit illa dānatis. Da s; illudine de illis qd sunt in carcere p̄ alij

qd crimen capitale: qm̄ audist sententiam
 vt suspēdant rē. Hora de illo q̄ cū esset in
 carcerat? / audist ab illo dño qui eū dēstī
 nebat. Confitere: qz factā te diuidi p̄ me
 diū. quo audist cecidit in terrā sincopizā
 do vt semimortu? / Cur nō timēt nunc istā
 vocē: magis timebūt tunc: sed scī multuz
 timebāt. **Uñ Hiero.** Siue inquit come
 dā siue bibam / siue qd aliud faciā: semper
 videt in meis auribz insonare illa vox ter
 ribilis. **Surgite mortui: venite ad iudiciū**
Sic r legit in vitaspatrū de duobz eremi
 tis: q̄ tuerūt ad colligendā palmas: quoz
 vnus timēs cecidit: r ad se reuersus dixit
 socio querenti qd nam haberet. Fuit mihi
 visum q̄ audierim illā vocem. **Surgite**
mortui rē. Rogo te ducas me ad cellā vt
 tibi me inuentat illa vox. Et nos nō time
 mus: **Ue** illis q̄ nō timeant. **Adam** timu
 it vocē dei dicentis. **Adā** vbi es? **Uñ** dixit
Uocē tuā de? audisti in paradiso / r timu
 it q̄ nud? essem: r abscondi me. **Gen. ij.**
Et tñ illa vox erat vt m̄scōdie: qz voca
 bat eū vt parceret ei si veniam postulasset:
 quāto magis plus timebūt illi q̄ audient
 vocē in inferno? **Quāto** etiā magis debe
 mus timere nos istā vocē: si vocē ei? audier
 tis q̄ est vox m̄scōdie. nolite obdurare cor
 da vestra: qz q̄ audit vocē dei nunc: non ti
 mebit tūc. **Alioquin** rē. **Uñ** Job. xxxvij.
Conabit de? in voce sua mirabilē. **Qui**
ta dicit rē: qz vniuersalis resurrectio erit
 glōsa. r electi. **Uñ** dicit. **Et** p̄ce. qui bo. se.
 in ref. vi. **Corpa** em̄ brōz reurget cū q̄ctu
 or dotibz: de qbz hī supra s̄mōe primo: s̄
 vltra illas dores habebūt etiāz alia p̄mia
 in corpibz: qz oēs sensus corpis mirabili
 delectatiōe fruct. **Nā** p̄mo delectabit vis
 in videndo mirabilem pulchritudinem
 celozum. **Hora** quārum delectatur visus
 hic. an videdo pulchrā ecclīaz et marmoza
 r sculpturas auri r argēti rē. **Itē** d̄ p̄ano
 fuerūt formati a tota sc̄tā trinitate cū to
 ro suo studio r prudētia r arte: s̄ rē. **Uñ**
Et a. lx. **Tūc** videbis r afflues r mirabis
 dilatabit cor tuū. **Sedo** satiabit audit?
Si tantū delectat hō in audiedo sonū cū
 thare rē. qui son? resultat ex budellis seu
 vllceribz bestie: qd erit tūc audiedo cant?
 angeloz. **Hora** miraculū de religioso sat
 crista q̄ treccētis annis stetit sine cibo / nec
 fuit antiquat? audiedo cantū angeli i focū
 ma a uicula rē. **De** isto cantu dicit **Jo.** **Lā**
 tabant canticū nouū an sedem dei: r ante
 q̄rtuoz aialia r seniores. **Apoc. xij.** **Ante**
 q̄rtuoz aialia. i. ante sc̄tōs noui testamētī
 r seniores. i. ante sc̄tōs veteris testamētī.
Uñ sup illud. ps. **Exultatiōes** dei in gut
 ture eoz: dicit **Augu.** q̄ corda r lingue non
 desinent laudare deum. **Tertio** satiabit
 odorat? **Quanta** fragrantia erit de vni
 neribz ch̄risti r de corpe p̄ginis **Marie** et
 alioz sc̄tōz: **Nō** possēt cogitare. **Si** tan
 ta fragrantia erit de rosis r lilijz r violis
 rē. quāta erit ibi rē. **Hora** exemplū d̄ **Ma**
lena quō comedit: qz trahit pilces ad obo
 rem suū qui erit de suo ore: vt dicit **b. d̄**
sup Job. **Jo** Lanta. j. **Trabe** me post te:
 r currem? in odorem ynguentoz tuozum.
Quarto satiabit tactus. **Hora** q̄ sensus
 tactus magis delectatur q̄ alij sensus: vt
 dicit philosophi. **Si** tanta delectatio erit
 in creaturis ex tactu: quid erit ex tactu cor
 poris ch̄risti quē omnes electi poterūt tā
 gere r amplecti r osculari? **Unde** ecclīa.
Qui pacis inter lilia: septus choriz viri
 ginum: sponus decoroz glōria: sponus
 reddens premia. **Quinto** satiabit gustus
 ex cibo r potu: nō illo quem bestialis ma
 humerus p̄mittit. s̄ ex sumimbz lactis
 r mellis: quia nō est regnum dei esca r po
 tus: sed ex cibo qui propinatur ex men
 ta ch̄risti. **Vide** supra sermone p̄ximo par
 te vltima. **Unde** dominus **Luce** xij. **Ego**
dispo. sicut dispo. mihi pater m. rē. **Hora**
Sicut disposuit mihi pater m. quia sic
 ch̄ristus ex p̄vidētia patris cū laboribz
 r tribulationibz ad illud regnum venit:
 iuxta illud **Luce** vltimo. **Nonne** oportuit
 ch̄ristū pati: r ita intrare in glōriaz suam?
 sic r nos: iuxta illd̄ **Act.** xij. **Per** m̄ltas
 tribulatiōes oportz nos introire in regnū
 dei. **Itē** **Ro.** vij. **Non** sunt cōdigne passi
 ones hui? temporis: ad futuram glōriaz
 que re. in nobis. **¶** **Sexta** dicitio: qz re
 lectio vniuersalis erit dolorosa: s̄z malis.
Uñ dicit. **Qui** vero ma. ege. in re. iudici
 one iudicij: id est vānar. ois. **Uñ** **Mat.**
xij. **Sic** erit i. s̄mātoe sc̄tī. **Et** dicit. **q̄**
 li r sepabūt malos d̄ medio iustoz r iustū

rent eos i caminu ignis ardēt: ibi erit fle
tus & stridor dentiu. Sicut em corp^o glo
riofum erit ipassibile: subtile: agile: & claz
Sic corp^o dānari ecōtra passibile: valde
grossum: graue: & obfcuz. Nota exemplū
ad lēpt. j. sermone. p^o pre. ij. i. si. Potes
ctū h tūgere illud pūctū: quō erit possibi
le q^o corpa dānatoz sint passibilia & imoz
ralia. Et de q^o scripsi in sermōibz q^odrage
similibz de puia. in fīnē de inferno. pre. v.

De qualitate corporū resusci
tandozū Sermo XVI.

Fides tua te

saluū fecit. Luc. xviij. Dicto sup
vix & quō corpa: hūanoz re
surrectio sit futura. Hō sequit p^odicare d
clitate corpoz resuscitādoz: quod p^oinet
ctū ad eundē articulu septū fidei ad diu
nitatē p^oinetē. Saluēf p^ogo Maria &c.
P^o fundamēto sermōis q^o de q^olitate
corpoz resuscitādoz ois theologial q^o.
Quērit q^o corpa b^ooz erunt clara:
Et quis q^o no. Corp^o claritas obiecta
oculis de necessitate videt. Sed discipuli
post resurrectiōem viderunt ehm: nec tū
referē scriptura q^o in corpe ei^o aliqua clari
tate viderit. igit. In oppositū Hart. xij.
Lic fulgebūt iusti sic sol in reg^o p^ois cor.
Igit corpa b^ooz erūt clara. Et lic q^ostio ma
nat p^o ytraq^o p^o dubia. Ad q^ostionē res
pondendū est fm Rich. sup. iij. sen. dist.
p^o ar. ij. q. v. q^o corpa beatoz erunt cla
ra. quia vt ait ap^o ad Phil. iij. Salua
tōe expectam^o d^om nostrū Iesum ch^om
q^o reformabit corp^o hūilitatē nostre confu
sionē corpi claritatis sue. Sed q^o clari
tas illa causabit a britudine anie: q^o d^o in
qualiter b^oz participant. ideo si corpa erūt
clara: nō tū erit egliter. nō tū p^o mltiplica
tione corpi claritas causabit a claritate
anime: sed p^o hoc q^o educit de potētia cor
poris p^o p^ote beatitudinis anime. et hoc
erit p^o p^ote sup^o naturalis agentis. Nō tū
erūt intelligendū q^o oēs partes corpi eglit
ter clare erunt. nisi fm p^ontiōem quā ma
gis req^oret corpi pulchritudo. Et ad ar
gumentū d^o: q^o claritas gloriofi corporis
est donū ex merito volūtatē. et ideo ei^o oc

cultatio & manifestatio impio volutaris
subdet. ideo ch^os noluit manifestare disci
pulis suis corporis claritatem: quia eā non
sustinuisset humanus atq^o infirmus aspe
ctus: quādo ille a suis ita debebat attendi
vt posset cognosci. et hoc ait Aug. xij. de
ciui. dei. c. xij. Et hec fides n^o: de q^o imp
sentia fit fimo iuxta yba passumpra &c.
P^o introductioe materie p^odicade: est
notandū q^o e conclusio vera in sacra theolo
gia p^o fidez catholica approbata: q^o postq^o
resurrectio corpoz hūanoz erit facta: glo
ria ipsi^o anie quam ipsa consequit p^oncipa
liter ex visione diuina (vt s. dictum est in
sermone. xij.) redūdabit in corpus: ita q^o
corp^o erit etiā gloriofum. sicut lumen redū
dat in laternaz vitream vel crystallinam.
Qualiter autē ipm corpus gloriofum erit
et quā gloriā consequit: declarat ap^o di
cens. Saluatorē expectamus d^om nostrū
Iesum ch^ostū: qui reformabit corp^o hū
militaris nostre configuratū corpi clarita
tis sue. Phil. iij. Ex quo habemus q^o illa
gloria erunt dotata corpa beatoz post re
surrectiōem: quā & corpus ch^ostū: vt mem
bra capiti conforment. iuxta illd. Quos
p^ocluit & p^odestinavit cōfōmes fieri ima
ginis filij sui: vt sit ipse p^omo genit^o i mul
tis fratribz Rom. viij. Corpus ch^o autē
habuit q^otuor dotes & habet post resurre
ctiōem. Sic q^o & corpa beatoz habebunt
q^otuor post resurrectiōem ex redundantia
glorie anime: vt supra dixi. Que autē sine
iste q^otuor dotes: adhuc exp^olius declarat
apostol^o. j. Cor. xv. dicens. Sic erit resur
rectio mortuoz. seminat corpus in corru
ptione: resurget in incorruptione. seminat in
ignobilitate: surget in gloria. seminat in sp^o
firmitate: surget in virtute. seminat corp^o
animale: surget spūale corpus. Et nota q^o
bene compar^o Ap^olus sepelire vel mori ad
seminare. quia sicut granū vel semen aliō
prius seminat & corrūpit: postea germinat
et facit fructū: iuxta illud Joan. xij. Nisi
granū frumētī cadēs in terr. mortuū fuerit
ipm so. ma. si autē mor. su. mul. fruc. affert.
Sic & corp^o hūanū non p^o p^oter resurgere
ad vitā gloriofam: nisi prius corrūpat. 3do
j. Cor. xv. Quod tu seminas non viuificat
nisi prius moriat. Pōnit q^o apostolus
in p^odicata autoritate q^otuor dotes cor

